

**UNDERLAG: Dialogmöte med ungdomsrörelsen
om pandemins konsekvenser**

Skriftlig dokumentation från LSU:s och NOD:s samråd
11 februari 2021

Närvarande aktörer

Vid den digitala dialogen deltog representanter från följande civilsamorganisationer:

- Europeiska Ungdomsparlamentet Sverige
- Förbundet Vi Unga
- Jagvillhabostad.nu
- Junis
- KFUM Sverige
- Kontaktnätet
- RUM - Riksförbundet Unga Musikanter
- Rädda Barnens Ungdomsförbund
- Sáminuorra
- Svensk Live Unga Arrangörsnätverket
- Svenska Alliansmissionens Ungdom
- Sveriges Blåbandsungdom
- Sveriges Elevkårer
- Sveriges Ungdomsråd
- Ung Media Sverige
- Ung teaterscen
- Unga Drogförebyggare

Följande offentliga aktörer närvarade vid mötet:

- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
- Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor
- Folkhälsomyndigheten
- Kulturdepartementet

Som arrangörer deltog även representanter från NOD och LSU vid dialogmötet.

Inledning

Rosaline Marbinah, LSU, inledde dialogen med att hälsa alla välkomna och förklara att syftet med dialogen är att samlas för att följa upp ett år av pandemi. Vidare konstaterade Rosaline att dialogen dels är en uppföljning på det samråd som NOD arrangerade tillsammans med Kulturdepartementet i december 2020 kring hur unga kan vara en del av lösningen i hanteringen av coronapandemin. Dels att det är en uppföljning på den rapport som LSU tog fram våren 2020 med tolv rekommendationer till regeringen gällande stöd till ungdomsrörelsen och civilsamhället. En del av rekommendationerna har fastställts men många behov kvarstår. Barn och unga är redan en marginaliserad grupp och alla kriser innebära större underskott i såväl makt som demokrati, därför är det extra viktigt med den här typen av kontinuerliga avstämningar, menade Rosaline och avslutade med att uppmuntra deltagarna till att ta tillvara mötet och kommunicera sina utmaningar och behov.

Gruppdiskussioner

Diskussioner i mindre grupper kring frågeställningen ”Vilka lång- och kortsiktiga sociala och ekonomiska konsekvenser har coronapandemin på din organisations verksamhet och ungas organisering?”

Grupp 1

Angående de sociala konsekvenserna menade **Sveriges ungdomsråd (SVUNG)** att det fysiska mötet, som helt behövts ställas in, är enormt viktigt för att unga ska få möjligheten tala för sin sak, bygga nätverk och inte minst få ventileras i ett sammanhang där de känner sig hörda. Det digitala kan inte ersätta det och SVUNG menade att de fysiska träffarna brukar möjliggöra för personer som exempelvis utsätts för förtryck att i trygga rum få prata med andra i samma situation. Där har de kunnat samtala om gemensamma utmaningar och sätt att bemöta dem. Nu syns tendenser där de snarare väljer bort engagemanget och i stället isolerar sig. I det långa loppet leder bristen på fysiska mötesplatser till ökad psykisk ohälsa. När unga sluter sig inåt och inte vågar engagera sig, får de heller inte möjlighet att uttrycka hur det mår och vad de upplever.

Kopplat till ekonomiska konsekvenser menade organisationen att deras möten och utbildningar inte är kostnadsfria och har i den bemärkelsen inte påverkat några intäkter. Däremot bedriver organisationen även utbildningsinsatser och processledning för tjänstepersoner och politiker i barn- och ungdomsperspektiv och den delen är en ekonomisk resurs som nu utmanats.

Organisationens kontakt med målgruppen samt ekonomin är väldigt beroende av medlemsvärningen. Under 2020 gick det att lösa genom att överföra medlemssiffror från 2019 men det kommer nog inte gå under 2021 och man frågar sig hur värningen ska gå att lösa digitalt. Organisationen ser en utmaning kring detta om situationen fortskrider.

I övrigt kommenterade organisationen att kommuner över lag inte verkar prioritera arbetet med barn och unga för tillfället och menar att trots att Barnkonventionen varit lag i ett år har det inte blivit så mycket förändringar kring barn och ungas situation i Sverige.

LSU lyfte en undran om det skulle vara hjälpsamt att de arbetar för att möjliggöra överföring av medlemssiffror även 2021 och svaret blev att det skulle uppskattas och att någon form av lättnad behövs.

Ung teaterscen konstaterade att det ekonomiska egentligen inte är en stor utmaning för organisationen eftersom de ställt in allt som kostat pengar. Det enda de har nu är löpande kostnader. Ute i landet är det svårt att säga men överlag är bilden ungefär samma: intäkter som planerats för har kommit in men många utgifter har uteblivit. Det är alltså inte här organisationens utmaningar ligger. Däremot har de sociala utmaningarna drabbat organisationen väldigt hårt. Centralt har den nya styrelsen, där många också är utan tidigare styrelseerfarenhet, aldrig träffats fysiskt. På föreningsnivå gör den osäkra situationen det svårt att planera verksamhet framåt.

Det blir en svår situation när det främsta fritidsintresset har lagts på is och man inte vet när det kan upptas igen. Det påverkar självklart det psykiska måendet hos många unga. Det är överlag svårt att hitta engagemang och driv – teatern är en så svår verksamhet att göra om och förverkliga digitalt. Det är också svårt att driva kulturpolitik som handlar om annat än pengar och det påverkar det demokratiska deltagandet i samhället.

Som paraplyorganisation har medlemsantalet inte påverkats utan är lika stort som det tidigare varit. Dock har medlemsföreningar i sig tappat medlemmar. Här finns det en chans att kultursektorn får en riktigt skjuts när allt är igång igen.

Sáminuorra påpekade att skapandet av mötesplatser och aktiviteter är kärnan i verksamheten. Att som samer få mötas och vara i majoritet för en gångs skull är viktigt på så många sätt. Ett sådant exempel är Jokkmokks marknad som är ett jättestort sammanhang där samer från alla länder vanligtvis samlas. I relation till det blev det väldigt påtagligt att landsgränserna är stängda.

Renskötseln är en stor utmaning när man inte kan träffa så många. Här är kunskapsöverföringen mellan generationer mycket viktig men nu är det just unga och äldre som inte kan träffas. Eftersom det är många äldre i samebyarna har hårda restriktioner satts in. Ett år kanske inte verkar så mycket utåt men på ett år kan många av de äldre försvinna och därmed mycket viktig traditionell kunskap. Det sociala märks också av i digitala sammanhang där det inte blir så mycket diskussioner eller spontana samtal.

Utifrån de ekonomiska utmaningarna nämner organisationen att ovissheten är ett hinder. När man ska söka pengar nu är det svårt att veta hur man ska tänka. På grund av situationen har inte organisationen använt tidigare medel och därmed är det svårt att redovisa att organisationen behöver medel för framtida verksamhet.

Unga Drogförebyggare (UDF) menade att organisationens arbete just nu är svårt att genomföra. Ungdomarna behöver komma bort från hemmet och i det har organisationen ett jätteviktigt uppdrag för att möjliggöra det. Eftersom skolorna är nedstängda kan inte organisationen hålla sina aktiviteter. Här fyller inte digitala event samma funktion och där har deltagarantalet dessutom blivit lägre än på fysiska träffar. Exempel på detta är de lokala årsmötena.

Kopplat till ekonomin menade UDF att de aktiviteter som vanligtvis kostar pengar att arrangera inte blir av, vilket leder till att pengarna ligger kvar. Pengarna som avses kommer inte i första hand från MUCF utan från andra bidragsgivare, exempelvis Socialstyrelsen, stipendier och fonder.

Grupp 2

Förbundet Vi Unga menade att det de har sett i fråga om de kortsiktiga sociala och ekonomiska konsekvenserna av pandemin, för organisationen och medlemmar, är förlorad kontakt och relation med många etablerade grupper. De grupper som avses är de som organisationen redan har haft en relation och kontakt med men som andra ofta inte når, till exempel i utsatta områden. Organisationen har en verksamhet som når ut till många utsatta områden, såväl i förorter som landsbygd.

Huruvida en person deltar eller ej har visat sig handla om både förutsättningar när det gäller socioekonomiska faktorer, till exempel var man bor och vilka ekonomiska förutsättningar man har, men det har även handlat om att man på landsbygden inte har tillgång till fibernätet. Vissa har inte tillgång till den digitala utrustning som krävs i omställningen. En konsekvens av pandemin ur ett längre perspektiv är att vissa föreningar och verksamheter har lagts ner, bland annat en 25-årig fritidsgård som varit

den enda på flera mils avstånd. Det kommer att få effekter på det lokala samhället framöver.

Svensk Live – Unga Arrangörsnätverket lyfte att det organisationen har sett är att mötesplatserna minskar. När det gäller ungas engagemang ser de en påverkan både på att skapa nytt engagemang och att behålla det redan befintliga då det är kämpigt för ideella krafter att hålla ut. Som arrangörer av livemusik har frågorna fått en stor medial plats, men det har ofta handlat om de stora arrangemangen. Ur ett perspektiv visas hur pandemin drabbar kultursektorn i stort, men det som också borde belysas är att det ideella också drabbas. Det syns inte nödvändigtvis i ekonomin och antalet besökare, men det syns i engagemanget och kreativiteten, och att det dör ut. Svensk Live – Unga Arrangörsnätverket menade också att pandemin belyser både gamla och nyuppkomna strukturella problem. De förstärkning av medlen från MUCF gör mycket för organisationen och för andra. Det syns både inom andra riksorganisationer men också hos de lokala medlemsorganisationerna.

Jagvillhabostad.nu menade att det är svårt för medlemmar att engagera sig fysiskt där mycket av engagemanget utgår från att man träffas och gör saker just fysiskt. Det är många som har försökt att föra digitala kampanjer, på till exempel sociala medier, och försökt att flytta engagemanget dit. Men det är svårt att få det att hålla i längden. De aktiviteter som har planerats tidigare har blivit inställt. Organisationen stämde in i den bilden som förmedlats av andra i diskussionsgruppen.

Inom **KFUM** har man sett ett ökat tryck och behov av verksamheten på många håll och att det är en utmaning att kunna möta upp fler individer och grupper utifrån de omständigheter och omställningar som finns. Ett utökat behov av fler ledare eftersom det behöver finnas mindre grupper, att flytta verksamhet från inomhus till utomhus, tar på resurserna. Det är också tydligt att små extra resurser kan skapa storverk och att det behöver finnas sådana enkla, snabba medel.

Organisationen menade också att det finns en stor osäkerhet inför kommande verksamhet. Ofta är det vårens verksamheter som bär resten av året, eller åtminstone sommaren, ekonomiskt sett, och det finns en stor osäkerhet kring hur det ska kalkyleras och budgeteras.

Rörande långsiktiga frågor menade KFUM att det handlade mycket om utökade kostnader som på sina håll har urholkat tidigare buffertar. Det finns också utmaningar på sikt utifrån hållbarheten i det ideella engagemanget. Det var många som i början kavlade upp

ärmarna och blundade för den ekonomiska situationen, men hur länge det håller är oklart. Det är en viktig fråga på sikt.

Kontaktnätet instämde i den bild som målats upp av tidigare deltagare. De stora utmaningarna för små rörelser är de ekonomiska och det är svårt att veta vad man bör våga satsa på. Inom kulturen står organisationen kort mot stora aktörer. Organisationen ser hinder kopplat till bidragsstrukturerna, både möjligheten att söka medlen samt terminologin och menar att det finns en diskurs mellan amatörer och professionella som ställer den ideella sektorn utanför. De menade vidare att det hos många kommuner inte finns några särskilda stöd och att man är fast i gamla fåror.

Vidare påpekade organisationen att de uppfattar att rösten för det civilsamhället är svag inom politiken och att det fortfarande finns många strukturer som stampar istället för att ta krafttag. Små medel gör skillnad och det är bra att se till det, men i jämförelse med andra delar av sektorn, exempelvis stödet till folkbildningen med mera, är de 50 miljonerna från MUCF en väldigt liten del. Det är viktigt att se till den stora bilden och förstå skillnaderna.

KFUM instämde och menade vidare att det går att titta på Riksidrottsförbundet, som har en ganska stark röst och kan sätta ord på att det är miljarder som ska till. KFUM har i sig mycket idrottsverksamhet som också borde få ta del av sådana medel när det kommer extra. Men det finns en vetskap om att de fördelas på lite olika sätt och att det inte alltid sipprar ner till ungdomsrörelsen och den fria organiseringen – där det verkligen behövs.

Kontaktnätet hävdade att problemet är att politikerna inte lyssnar på det örat. Det finns röster som höjs starkt på ett större plan, där ungdomsrörelsen har fått en strukturell förstärkning på riksnivå men där problemet ligger neråt i leden. Det landar ofta på regional och lokal nivå, där både stöd och ansökningsprocesser skiljer sig från region till region. Bara ungefär hälften av regionerna erbjuder stöd till ungdomsorganisationerna till exempel.

Även Förbundet Vi Unga instämde i den bild som målades upp och belyste också, precis som Kontaktnätet, skillnaden mellan regioner och kommuner där de kan tala utifrån eget perspektiv då de har verksamhet i många delar av landet. Där ser man en stor skillnad på hur bidragen ser ut.

Vi kommer nu att se hur de socioekonomiska förutsättningarna förändras och att det slår hårt mot olika grupper i samhället, där barn och unga ofta blir väldigt utsatta. Där behövs

insatser från civilsamhället för att i det läget vara en kraft i att säkerställa lika möjligheter. Organisationen talade bland annat om den så kallade Lovpengen som en viktig del i det men menade att det arbetet i vissa delar av landet tagits över av kommunen istället för att kroka arm och arbeta tillsammans med civilsamhället. Det ses som väldigt problematiskt. Det finns forskning som visar att pandemin kommer att lämna ekonomiska spår vilket kommer att slå på olika grupper i samhället. Organisationen menade att civilsamhällets insatser behövs där och bör tas på allvar.

Svensk Live – Unga Arrangörsnätverket instämde i att de långsiktiga konsekvenserna kommer att slå på ungdomar och individer, men att det också påverkar statsfinanserna och hänvisade till de många stöd som utlysts i samband med pandemin. Organisationen menade att det är troligt att det blir åtstramningar framöver och påpekade också att de ser gamla strukturer i kommuner och regioner vilket leder till lite förlegade system. Det kan fungera ett tag, men till slut faller korthuset och efter en sådan här pandemi kan det vara då det sker. För att inte bara falla i en sådan situation, utan försöka komma stärkt ur det behöver man hitta nya vägar och anpassa dess strukturer. Det gäller att ta med civilsamhället in i en ny tid och se till att det är en högre relevans i politiken och ekonomin.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap kommenterade organisationernas beskrivningar av de konsekvenser som kommit av pandemin. Myndigheten informerade om ett regeringsuppdrag som syftar till att nå ut brett med kommunikationsinsatser kring covid-19, rörande allmänna råd och människors ansvar för att i förlängningen minska smittspridningen. Regeringsuppdraget har särskilt pekat på samverkan med civilsamhället för att nå ut med information. Informationen behöver nå ut till utsatta grupper, till människor med språkbarriärer och funktionsvariationer, papperslösa, etcetera. Där behöver myndigheten upprätta en dialog med civilsamhället.

Myndigheten ställde därefter en fråga till organisationerna om deras perspektiv på det uppdrag som precis nämnts i relation till samverkan med civilsamhället och hur myndigheten kan kroka arm med civilsamhället i detta.

Förbundet Vi Unga förtydligade att det just nu och framöver kommer finnas en ökad isolering av olika grupper i samhället, i utsatta områden och framförallt de som socioekonomiskt inte kan ta sig någonstans. Det innebär att segregation och polarisering kan öka. Där har civilsamhället en viktig roll att fylla eftersom olika organisationer når ut till olika områden. Organisationens främsta råd kopplat till regeringsuppdraget är att myndigheter och civilsamhälle måste skapa nätverk där finns en tvåvägskommunikation

med möjlighet att utbyta kommunikation med det offentliga, om civilsamhället förväntas att kommunicera ut information. Om civilsamhället ska göra det måste vi också kunna ställa frågor tillbaka om vad vi förväntas göra. Om det är särskilda satsningar som ska göras krävs ekonomiska förutsättningar för det med.

Organisationen lyfte också att föreningslivet styrs nerifrån och uppåt och att man värnar om att det inte ska centraliseras, men att det finns positiva aspekter av att föra en dialog med de större parterna till en början, till exempel NOD eller Studieförbunden i samverkan. När det gäller riktade projektmedel kan det vara en bra idé, men ansökningsförfarandet behöver vara enkelt och snabbt.

KFUM lyfte att det är av vikt att ha med sig en förståelse när man talar om ”utsatta grupper” och när man begränsar sig till att nå en viss grupp. KFUM tillsammans med många organisationer arbetar inkluderande, vilket innebär att man samlar människor och individer utan att särskilja dessa. Det innebär att det finns många organisationer som arbetar med utsatta grupper, även om man inte specifikt riktar sig till en specifik utsatt grupp.

Vidare lyfte organisationen vikten av att myndigheterna definierar uppdragen i relation till MUCF, som tidigare varit bryggan och stått för förtydligande kopplat till pandemin, politiken och civilsamhället. Organisationen menade att de behövt söka information från flera insatser för att kunna dra en slutsats om hur att agera och det är inte hållbart. Det visar sig också i kontakten med lokalföreningarna och det är även där svårt att ge råd kring hur man bör agera i olika situationer. Det har berott på otillräcklig information eller svårt språkbruk. Organisationen lyfte också att de ofta får vända sig till länsstyrelserna, trots att frågan har en nationell karaktär och där det rimligtvis borde finnas generella svar som man exempelvis skulle kunnat läsa sig till via en FAQ. Det är ett medskick kopplat till det nämnda regeringsuppdraget.

Kontakt nätet lyfte slutligen att det finns behov av att strukturerna uppdateras för att möta de aktuella behoven och att det inte bör vara så att organisationerna behöver anpassas till strukturerna.

Grupp 3

Europeiska Ungdomsparlamentet Sverige menade att de inte upplever ett så stort problem med organisering av medlemmar, utan att utmaningen för dem snarare handlar om aktivering. Organisationen jobbar mycket med europeiskt utbyte, vilket på grund av pandemin nu måste ske helt digitalt. Organisationen upplever att de har svårt att fylla

platser till arrangemangen, då unga nu känner en generell låg motivation att använda digitala mötesverktyg för fritidsaktiviteter. Många unga har åtminstone en del av sin undervisning i skolan digitalt och det är därför svårt att skapa engagemang för dem att delta i digitala möten även på helger. Detta är ett problem som kommer bestå även under detta år, och Europeiska ungdomsparlamentet Sverige menar att det kommer bli svårt att återaktivera medlemmarna.

En annan faktor som påverkar verksamheten är att den ökade belastningen på bland annat lärare som kommit med pandemin innebär att organisationen har svårt att komma ut med sin verksamhet i skolorna.

Gällande den ekonomiska situationen ser organisationen att de har ett behov av att kunna föra över medel även nästa år, då de planerar för ytterligare ett helt digitalt år.

Svenska alliansmissionens ungdom (SAU) inledde med att tala om de ekonomiska effekterna på organisationen. Då hela verksamheten är byggd på arrangemang, läger och liknande har många intäkter från exempelvis deltagaravgifter uteblivit. Organisationen berättade att de är mycket tacksamma för de förändringar som skett kring statsbidraget under året och upplever att de fått tydlighet i besked från MUCF, men att många andra bidragsgivare är mer otydliga, vilket skapar osäkerhet kring ekonomin framåt. SAU menar också att det har varit mycket otydligt vilka statliga åtgärds paket som det civila samhället kan ta del av, vilket inneburit att organisationen valt att inte ansöka av rädsla för att bli återbetalningsskyldiga.

Även SAU instämde gällande svårigheter i att upprätthålla engagemanget hos medlemmarna, då motivationen att delta i det digitala formatet inte längre är så högt. Organisationen ser också ett medlemstapp.

Slutligen kommenterade organisationen att det varit mycket svårt att som förening förhålla sig till de rekommendationer och restriktioner som myndigheterna utfärdat. Allt är inte tydligt, och det är svårt att veta om man som förening gör rätt. Olika myndigheter har gjort olika tolkningar i olika delar av landet och det innebär att svaren kring hur råden ska tolkas varierat beroende på vem man vänt sig till. Detta har inneburit att föreningarna själva till stor del fått ansvara för att tolka och förtydliga rekommendationerna till sina medlemmar och lokalföreningar. SAU kommenterade också att de som religiös verksamhet behövt förhålla sig till ordningslagens regleringar, till skillnad från de flesta andra civilsamhällesaktörer. Detta har varit komplicerat och upplevts som orättvist.

Riksförbundet unga musikanter (RUM) beskrev hur de drabbats ekonomiskt av att behöva ställa in stora delar av sin verksamhet. Då de har en verksamhet som bygger på att träffas fysiskt har mycket behövt ställas in under året, vilket innebär att de i högre grad blivit beroende av bidrag. En effekt av detta är att en större andel av ekonomin nu går till administration.

Även RUM konstaterade svårigheter i att upprätthålla engagemang i alla delar av organisationen. De har svårt att behålla och rekrytera medlemmar då verksamheten inte går att återskapa digitalt. De planerar en viss anpassning under 2021, där större evenemang istället ersätts av mindre lokala festivaler och liknande. En utmaning blir att dessa evenemang kostar mer för organisationen, då färre sponsorer är intresserade av att sponsra mindre evenemang.

Junis beskrev att deras verksamhet befinner sig i en delvis annorlunda situation, jämfört med de andra i gruppen, då de riktar sig till yngre barn. Barn i Junis målgruppsålder har kunnat träffas och delta i aktiviteter under årets restriktioner, men detta var mycket otydligt i början av pandemin. Det innebar att organisationen tvingades till att göra egna tolkningar av rekommendationerna. De upplevde inte att de fick några svar från Folkhälsomyndigheten och vände sig till slut till smittskyddsläkarna i varje region.

Organisationen beskrev att de generellt kunnat hålla verksamheten igång, men att den blivit dyrare då färre barn deltar. De konstaterade att de når betydligt färre barn än tidigare, men att de som deltar nu är de barn som behöver verksamheten allra mest. Organisationens kommenterade också svårigheterna i att ställa om verksamhet riktad till yngre barn till digitala format då många plattformar har en åldersgräns på 13 år, vilket innebär att föräldrar till barnen i så fall måste möjliggöra deltagandet.

Sveriges Blåbandsungdom instämde med de andra deltagarna i beskrivningen av svårigheterna i att ställa om verksamheten till digitala plattformar. Organisationens bedriver mycket fysisk verksamhet, exempelvis på festivaler, i skolor och på asylboenden. Dessutom befinner sig målgruppen ofta i socioekonomisk utsatthet, vilket gör att det inte går att förvänta sig att alla ska ha tillgång till de digitala verktyg som behövs.

Deltagarna diskuterade att det undantag MUCF utfärdat för statsbidragen behöver förlängas ytterligare ett år, då de ser en stor risk för att hela ungdomsrörelsen tappar i omfattning, medlemsantal och verksamhet. De menade att det handlar om vilken ungdomsrörelse man vill se. Gruppen delade en oro kring att andelen av bidragen som går till administration och overheadkostnader ökar då kostnaderna för ren verksamhet går

ned, och framför allt hur MUCF och andra bidragsgivare ska tolka detta och förhålla sig till det.

Grupp 4

Ung Media Sverige lyfte att de kortsiktiga konsekvenserna var, som för många andra, att man inte längre kan träffas och inte kan genomföra verksamhet. Kanske digitalt men inte på samma nivå och exempelvis digitala årsmöten uppfyller inte den ambition och idé man har om "demokratiskolning". Ung Media Sverige arbetar med att rädda de sårbara medlemsorganisationerna och det finns en oro för framtiden. Organisationen menar att tillfälliga lösningar ger resultat i stunden men kan komma att bli problem på längre sikt.

Rädda Barnens Ungdomsförbund menade att deras nationella träffar betyder mycket och är en stor del av det organisationen gör. Att inte kunna träffas har konsekvenser på det individuella planet. Situationen leder till sämre kontakt mellan medlemmar och det påverkar hur organisationen driver kampanjer och hur de når ut till sina medlemmar.

Rädda Barnens Ungdomsförbund samlar de mest sårbara grupperna, bland annat HBTQ-personer och personer med erfarenhet av att vara på flykt, och det finns en oro kring vad som händer med dessa personer när organisationer blir tvungna att fokusera på konsekvenserna av pandemin – att pandemin tar bort möjligheten att fokusera på kärnverksamhet. Därmed förloras kontakten med målgruppen vilket i förlängningen leder till att målgruppen förlorar kontaktnät och hamnar i isolering. Organisationen är orolig för att de inte kan möta de behov som just nu växer, där de digitala alternativen inte ses som tillräckliga.

Sveriges Elevkårer nämnde att komplikationerna ser olika ut inom olika nivåer eftersom det finns olika förutsättningar. De främsta konsekvenserna är de sociala och att den psykiska hälsan påverkas. Elevkårerna brukar bidra till sociala sammanhang och idag går inte den typen av aktivitet att genomföras. Utbytet mellan elevkårerna har blivit mindre och det är svårare att stötta kårerna digitalt och det finns en rädsla för medlemstapp.

De ekonomiska konsekvenserna visar sig främst genom att verksamhet inte kan genomföras och att organisationen blir tvungen att planera kortsiktigt, vilket påverkar det långsiktiga och strategiska arbetet. Elevkårer som byter styrelser och förtroendevalda i nuvarande situation har svårt att skapa och bibehålla en kontinuitet. Organisationen ser att de lokala elevkårerna i hårt drabbade kommuner och regioner bli extra lidande. De ekonomiska och sociala konsekvenserna går in i varandra.

Organisationerna är eniga om att MUCF:s beslut om att godkänna en förflyttning av medlen till kommande år är bra och att det mottages tacksamt. Flera var också eniga om svårigheten att planera långsiktigt och att man därför tvingas lägga ribban lägre. En fråga uppkom från **Kulturdepartementet** kring behoven kopplat till den situation som beskrivs och vad organisationerna ser att offentlig sektor på olika nivåer kan bistå med.

Ung Media Sverige menade att man efterfrågar en långsiktighet i kommunikationen i media, exempelvis information om planen efter vaccinationen. Detta för att underlätta för organisationerna och bidra till den långsiktiga planeringen.

Sveriges Elevkårer efterfrågade tydlighet och tog studentfirandet som exempel. Där menade organisationen att det underlättar den långsiktiga planeringen oavsett beslut. Sveriges Elevkårer kommenterade återigen MUCF:s beslut om att flytta över medel men meddelade att det vore uppskattat om den möjligheten även finns med nästa år då det skulle underlätta långsiktiga satsningar, vilket fick medhåll från andra deltagare.

Rädda Barnens Ungdomsförbund belyste situationen för målgruppen och menade att lättnader som införts inom bland annat gymnasielagen varit bra, men att det finns behov av ytterligare lättnader kopplat till den sårbara målgrupp som organisationen möter.

En fråga från **Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor** lyftes kring behov av annat stöd än finansiella och vad det skulle kunna vara för typ av resurs. Organisationerna lyfte att det behövs ytterligare förtydligande kring hur de befintliga stöd som redan erbjuds kan nyttjas. Exempelvis tydliga direktiv kring vad medlen är ämnade för. Här lyftes också att det finns en önskan om tydligare information kring MUCF:s fördjupade granskning kopplat till exempelvis demokrativillkoret.

Organisationerna i samtalet lyfte också att det finns en uppfattning om att de ofta får komma till tals genom media, dialoger och samtal men att de inte får det gehör de önskar. Det framkom att många unga är i en svår situation och att det är viktigt att vuxenvärlden tar barn och ungas känslor och oro på allvar.

Ytterligare en fråga lyftes från **Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor** kring den nya pandemilagen och hur den har påverkat organisationernas planering inför 2021. Som svar på frågan menade Rädda Barnens Ungdomsförbund att exempelvis årsmötet redan planeras att genomföras digitalt trots att det inte sker förrän i september. Sådana beslut kan ta emot men det minskar också stress. Sveriges Elevkårer planerar också att genomföra ett stort nationellt evenemang under våren digitalt men avvaktar

med beslut om digitalt årsmöte under hösten då det finns förhoppningar om att ses fysiskt. Där efterfrågade de återigen tydlighet för att underlätta sådan planering. Ung Media Sverige instämde i de andra deltagarnas svar.

På en fråga kring huruvida medlen för 2021 kommer att förbrukas svarade organisationerna att medlen för 2021 förmodligen kommer att förbrukas men att det vore önskvärt att möjligheten till att spara medlen fanns.

Angående den samlade informationen till civilsamhället på MUCF:s hemsida kring krispaket menade organisationerna att det ibland var enklare att hitta information via andra plattformar, exempelvis vissa forum i sociala medier. Att informationen riktar sig till riksförbund framkom inte som ett problem då organisationerna bistod sina medlemsorganisationer med det stödet. Det framkom dock ett behov av att paketera de delar som berör och är relevanta för just civilsamhället.

Uppsamling

Rosaline Marbinah, LSU, tackade för tydliga lägesbilder från organisationerna och menade att många behov verkar finnas kvar sedan förra året och att LSU ska fundera över hur de på bästa sätt kan arbeta vidare med dessa frågor.

Gruppdiskussion

I gruppdiskussionen avhandlades frågan: *Upplever din organisation interna eller externa demokratiska utmaningar på grund av rådande restriktioner? Vad ser ni för behov för att möta dessa? Vilka långsiktiga konsekvenser identifierar ni?*

Jagvillhabostad.nu lyfte problematiken kring interna och externa demokratiska utmaningar – framförallt att medlemmar inte kan ses. Organisationens aktiviteter grundar sig på att man kan ses tillsammans och genomföra verksamhet något som helt har avstannat. En annan utmaning är att organisationen inte längre kan växa och nå ut till unga som förut. De försöker bibehålla det medlemsantal de har men kan inte engagera nya personer och starta upp verksamhet. Alla har inte digital kunskap och digitala verktyg vilket leder till sämre tillgänglighet.

Rädda Barnens Ungdomsförbund ansåg att det är svårt att behålla och nå ut till medlemmar, främst de aktiva. De ser ett minskat engagemang runt om i Sverige, vilket innebär stora konsekvenser för förbundet, bland annat genom att begränsa det interna

demokratiska utrymmet. Det är även svårt att bygga upp lokalgrupper och hålla de vid liv, vilket kan komma att påverka bidraget i och med färre medlemmar – det blir då en negativ konsekvens längre fram i tiden.

Ung Media Sverige menade att de rådande restriktionerna gör att organisationen blir tvungen att genomföra årsmötet digitalt i år igen. Situationen leder över lag till sämre förutsättningar att kunna föra demokratiska samtal.

Det finns en oro inom organisationen kring att tappa engagemang och att få förtroendevalda som i framtiden kommer kunna ta viktiga poster. Nuvarande situation leder även till att man missar att inlemma och engagera framtida ledare. Representanten lyfte även en oro för kunskapsstapp och hur man ska lyckas överföra kunskap personer emellan inom organisationen.

Organisationen vill kunna planera verksamhet framåt, men i dagsläget kommer besked kring begränsningar och restriktioner sent och då måste man ta snabba beslut. Detta är något som varit konsekvent under pandemin – att beslut och information kommer sent eller med korta planeringshorisonter.

Slutligen konstaterade organisationens representant att det är svårt att hålla koll på alla informationskanaler vad gäller begränsningar och restriktioner och menar att MUCF har det uppdraget. Man önskar att det skulle kunna göras mycket tydligare, både vad gäller restriktioner och de olika stödåtgärder som staten beslutat om. Det behövs mer och tydligare exempel för hur en organisation skulle kunna söka stöden och vad man eventuellt kan vara berättigad till.

En representant från **Kulturdepartementet** förtydligade att MUCF tidigare, vid sidan om sitt kunskapsuppdrag, fick ett uppdrag kring extra stöd för information som var tillfälligt för 2020. En representant från **Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor** förtydligade också att ”corona” nu ligger som en integrerad del i myndighetens all verksamhet.

Sveriges Elevkårer lyfte först interna utmaningar som först och främst handlar om att organisationen har en begränsad fysisk plats att verka på. Detta på grund av kravet på distansundervisning. Representanten menade att det också syns att de lokala elevkårerna behöver mycket stöd från centralt håll, vilket försvåras genom digitaliseringen. En annan intern utmaning för Sveriges Elevkårer är att de demokratiska beslut som fattas centralt inte går att genomföra. Detta gäller även medlemsorganisationer som fattar beslut som

inte går att genomföra och implementera på grund av rådande restriktioner. Där önskar organisationen en större tydlighet från myndigheter i god tid. Att vänta med besked till hösten kommer spela stor roll för planering och ekonomi.

Vad gäller de långsiktiga konsekvenserna menade representanten att medlemmarna är extremt starka men att man försöker ta långsiktiga beslut på kortsiktiga medel – därför finns en önskan om att man kan få föra över medel från 2021 till 2022 när läget förhoppningsvis normaliseras.

Kopplat till röstbärrrollen lyfte Sveriges Elevkårer också att de upplever att de ofta blir tillfrågade men att de sällan får gehör för de behov de uttrycker.

Kontakt nät lyfte att situationen gör att organisationen har svårt att planera. Kontaktnätet ser också strukturella problem som fanns redan innan pandemin men som nu blivit tydligare. Organisationen refererade här till en rapport som de tagit fram kring det ideella kulturlivets förutsättningar för finansieringsmöjligheter i regionerna.

Representanten menade att det finns ett behov av att uppdatera kulturpolitiken och att det exempelvis borde tillsättas utredningar som tar upp nya perspektiv på sektorn. Vidare riktade organisationen kritik mot NOD:s lägesbild om den ideella kultursektorns påverkan av coronakrisen, där representanten upplevde att det fanns en underrepresentation av unga röster.

Från **Svensk Live – Unga Arrangörsnätverkets** sida ansågs det digitala formatet och arbetet ha lett till ett stor medlemstapp. Dels minskar antalet aktiva medlemmar och dels är det svårt att nå ut till nya potentiella medlemmar. Organisationen har även försökt arbeta för att demokratilärandet inte ska försvåras av digitaliseringen.

De tillfälliga stöd och insatser som tillsats under krisen är bra, men organisationen anser att den riktiga utmaningen kommer infinna sig *efter* krisen. Hanteras krisen på rätt sätt, kan många strukturella problem lösas inför framtiden. Här krävs att problemen lyfts under dialogerna, och att lösningarna på problemen ska betraktas som ett delat ansvar.

Sveriges ungdomsråd (SVUNG) arbetar mycket med kommuner och har upplevt att kommuner inte prioriterat att jobba med ungas inflytande. Kommuner är, enligt Barnkonventionen, skyldiga att stötta barn och unga i sitt arbete och det blev givetvis svårare under pandemin. Under det år som krisen pågått upplever organisationen att unga inte har fått komma till tals eller blivit lyssnade på. Om inte kommunerna satsar och

investerar resurser i unga så kommer engagemanget att minska, vilket riskerar att orsaka stora demokratiska konsekvenser för framtiden.

Ung teaterscen menade att det, utöver medlemstappet, är svårt att veta om organisationen från centralt håll gör rätt saker. Avsaknaden av naturliga mötesplatser bidrar till en situation där organisationerna inte kan få återkoppling på de insatser och beslut som fattas. Det digitalt genomförda årsmötet leder till mindre genomslag och det är svårt att få unga att delta. Organisationen påpekade också hur kultur som demokratibärare ofta förbises och att det är lätt att kulturen endast ses som en hobby.

Sáminuorra konstaterade att mötesplatser för samiska ungdomar i stort varit omöjliga att genomföra, i synnerhet när landsgränser varit stängda. Sáminuorra planerar att digitalisera årets årsmöte och den ungdomskonferens som brukar genomföras i anslutning till årsmötet. De konstaterade, likt många andra, att det fysiska mötet ger mer än det digitala. Ur behovsperspektiv menade representanten att det digitala bör utvecklas för att bidra till bra diskussioner. Diskussionerna blir urvattnade, det demokratiska utrymmet begränsas och det lokala engagemanget stannar lokalt.

En annan utmaning, enligt organisationen, är att situationen gör det extra svårt att vara röstbärare – det är svårt att sätta sig in i frågor och bilda sig en åsikt, i synnerhet för de ideellt arbetande. Sáminuorra jobbar med skolor, och ser där att resursstarka skolor har möjlighet att engagera sig i organisationens frågor på gymnasienivå, men att andra skolor med mindre resurser inte klarar det. Det i sig utgör ett demokratiproblem.

Slutligen konstaterades ett behov av en generell genomgång av bidragssystemen framöver, långsiktighet och kommunikation från myndighetshåll är viktiga parametrar för att klara situationen.

Sveriges Blåbandsungdom samlar till stor del ekonomiskt utsatta unga vilket har inneburit att en stor del av medlemskåren har haft det svårt att delta i digital verksamhet på grund av brist på verktyg, kunskap och bredband. Organisationen ser också att fler barn under pandemin varit illa – de har helt enkelt svårt att ta vägen någonstans när det inte gått att träffas fysiskt. Samtidigt har den interna demokratin försvagats väldigt mycket och organisationens representant menade att det kommer bidra till långsiktiga konsekvenser som är svåra att överblicka. Sveriges Blåbandsungdom samlar runt 1000 medlemmar och att då komma upp till kvoten för bidrag överskuggar arbetet med demokratin.

De positiva aspekterna som digitaliseringen lett till är att seminarier, konferenser och annan kunskap har blivit mer tillgängliga – de som inte bor i storstäder har genom digitaliseringen kunnat ta del av sådan verksamhet på ett annat sätt än tidigare. Då MUCF:s konferens var avgiftsfri 2020 valde Sveriges Blåbandsungdom att delta på den – en konferens som tidigare år valts bort på grund av ekonomiska skäl.

Från **RUM - Riksförbundet Unga Musikanter** sida beskrevs digitaliseringen som en bidragande orsak till att förlorade relationer med medlemmarna och medlemmarna emellan. Först när unga möts och pratar med varandra tar de steget till att göra sina röster hörda och försöka påverka. Även om försök gjorts med digitala diskussionsforum är det svårt när alla sitter på varsitt håll. Den digitala miljön gör det också svårt att driva större frågor, det är i de små rummen som diskussionerna tidigare skett som sedan har lett till att frågorna tagits upp i andra större sammanhang. RUM konstaterade dock att det finns tillgänglighets fördelar med digitala möten men att de aldrig kan ersätta de fysiska.

Gruppdiskussion

Diskussionen delades upp i två rundor där den första avhandlade frågan: *Vad har din organisation för lärdomar när det kommer till unga civilsamhällets del i krishanteringen?*

KFUM konstaterade att de lärt sig att de ofta behöver återupprepa frågor och behov och menade att det behövs snabbare och smidigare processer framöver. Civilsamhället behöver en starkare gemensam röst för att kunna visa upp den viktiga roll sektorn spelar, för att undvika känslan av att bli tagna för givet och för att kunna förmedla gemensamma behov.

I KFUM finns en väldigt stor bredd inom organisationen men allt utgår från ungas organisering. Detta har varit en fördel, men också utmaning när det kommer till kommunikationen. Organisationen har bland annat en stor andel idrott men också social verksamhet och i dessa områden finns olika aktörer. Därmed finns det nischade områden som i sin tur kräver sin egen förståelse – inte hur och vad som görs utan *varför* det görs.

Bland ytterligare lärdomar återfinns bekräftelsen att de ideella krafterna kan och kör på när det gäller – de kavlar upp ärmarna och arbetar outtröttligt. KFUM konstaterade att lokalföreningarna ställde om tidigt och förlitade sig på stöd från politiken, vilket har fungerat hittills men inte är hållbart i längden. Det börjar nu synas att människor är trötta och att detta har kostat resurser på alla sätt och vis.

Junis uppgav att organisationen har lärt sig att vara ännu mer på hugget och än mer modiga. Detta har lett till insikten att de faktiskt klarar av mycket. Det har dock varit en utmaning i att få till en bra kommunikation på grund av att de inte fått tillräcklig information, vilket lett till att de själva behövt tolka mycket av myndigheternas rekommendationer. Ett exempel är de rekommendationer som varit kopplat till idrottsverksamhet för unga födda 2005 och senare.

Organisationen har lärt sig mycket om hur snabbfotad man kan vara i att hitta nya former för verksamheter, men också att vara en trygghet för barnen genom att erbjuda dem att möta vuxna utanför hemmet och skolan. Många har varit väldigt rädda för sjukdomar, föräldrars arbetslöshet eller, i vissa fall, för föräldrarna.

Slutligen konstaterade representanten att när man pratar om idrott utifrån ett hälsoperspektiv är det viktigt att barnen har fått fortsätta idrotta, men att hälsa är mycket mer än idrott.

Unga Drogförebyggare (UDF) har fått hitta nya lösningar och sätt att anordna verksamhet när de inte har kunnat hålla fysiska träffar. Digitaliseringen har ofta fungerat bra men inte alltid. Organisationen konstaterade att det har varit otydliga riktlinjer, specifikt gällande föreningar som inte är idrottsföreningar. I kontakten med myndigheter kring hur många som får vara i verksamheterna har det hänvisats till regionen där man senare blivit slussad vidare till Folkhälsomyndigheten, men inte heller där fått svar. Uppfattningen är att man i utformningen av restriktionerna inte haft den delen av civilsamhället i åtanke.

Angående organisationens del i krishanteringen menade UDF att de inte uppfattar sig ha haft en plats över huvud taget och att organisationen inte blivit tillfrågad.

Svenska alliansmissionens ungdom (SAU) förmedlade att de är otroligt glada och ödmjuka inför flexibilitet och förändringsviljan som finns inom rörelsen. De har sett många ledare som försökt att hitta lösningar för barn och unga. En insikt från året var att digitala alternativ fungerar ganska väl men att de har lärt sig att barn och unga, trots den digitaliserade värld vi lever i, ändå behöver det fysiska mötet.

SAU medgav att de kan stämma in i frågan om otydlighet kopplat till myndigheter då det varit många olika aktörer att vända sig till. Organisationen har suttit i möte med polismyndigheten och länsstyrelser där de fått olika besked, eller hänvisats vidare. Det har upplevts utmattande och förvirrande. Det har tagit mycket tid centralt att bena ut vilka

rekommendationer att kommunicera ut. Ett medskick från organisationen var således att krishanteringens bör innefatta tydligare information om var man bör vända sig, eftersom detta är en delad erfarenhet hos flera organisationer. Representanten konstaterade dock en förståelse för att kriser tvingar fram snabba beslut, även om det behöver utvärderas vad de olika lagarna fått för effekt.

En annan lärdom ansågs vara att de som arbetar nära kyrkor och samfund fått förhålla sig till andra regler än vad andra barn- och ungdomsföreningar behövt göra. Det gäller till exempel ordningslagen och regler om allmänna sammankomster. Organisationen menade att de har behandlats på ett annat sätt vilket lett till mycket kontakt med polisens jurister om vad som gäller. Organisation upplevde det som en tråkig upplevelse att verksamheten de bedriver bedöms annorlunda – att det är en upplevelse som behöver tas vidare.

Vi Unga konstaterade att den främsta lärdomen i början av pandemin var att alla haft en dålig beredskap och att det både gäller civilsamhället och samhället i stort. Det har dock visat sig att engagemanget bestått och att det varit en stor lärdom i att kunna se den skillnad som organisationen gör – att människor vill att organisationen och mötesplatserna ska bestå. Samtidigt har det varit en otydlig roll för civilsamhället utifrån samhällsperspektivet och det har varit svårt att få en bra och övergripande bild från samhället kring vad civilsamhället bidrar med. Det behöver man ta med sig in i framtida krisen: både höja beredskapen inom civilsamhället men också visa civilsamhällets värde.

Vi Unga lyfte också att även de har haft svårt med myndighetsföreskrifter och rekommendationer. Det ändrades så pass dynamiskt att det blev svårt både för organisationen centralt och för deras medlemmar att följa utvecklingen. Vi Unga menade att de saknat en kontaktlänk som de kunnat utnyttja för att snabbt få informationen löpande. Det blev en lärdom för organisationen men också en lärdom i att det är något som borde åtgärdas. När civilsamhället mobiliserar sig för att möta ett akut behov så behövs också en bra kontakt med det övriga samhället och det offentliga.

En representant från **Myndigheten för samhällsskydd och beredskap** lyfte att det på myndighetsnivå kan finnas ganska låg kunskap om civilsamhället. Det finns en förståelse för civilsamhället som en fantastisk resurs men det saknas kunskap om hur att hitta bra strukturer för en sådan kontakt. Det blev tydligt för myndigheten att det finns behov av samverkan med andra aktörer för att lyckas nå ut till alla i den mån som krävs. Där är civilsamhället en viktig aktör. Det har saknats utarbetade strukturer och rutiner för denna typ av samverkan och det tar tid att bygga upp, samtidigt som krisen är pågående.

Myndigheten förmedlade dock att det finns en vilja till dialog för att tillvarata de resurser och den kompetens som finns.

En representant från **Kulturdepartementet** lyfte tidigare dialoger och kontakter med civilsamhället, bland annat med ungdomsrörelsen, framförallt via NOD. Där förtydligades att oavsett antalet möten är det svårt att hinna träffa alla samt att det tar tid att samla informationen och samverka inom regeringskansliet och andra myndigheter. Där finns lärdomar att dra nytta av, både kring hur strukturerna fungerar men också hur den kan förbättras. Input och synpunkter av det här slaget är viktiga, även om de inte syns omedelbart tar aktörerna med sig det i det fortsatta arbetet.

En representant från **Folkhälsomyndigheten** instämde i vikten av att fundera över strukturer för dialog och samverka, att dagens dialog väckte mycket tankar och att det är något att ta med tillbaka till den egna organisationen.

LSU lyfte att det varit intressant att följa diskussionen och inte minst de offentliga deltagarnas medskick. Det var glädjande att höra att civilsamhället ses som en viktig resurs även om strukturer för dessa kontakter inte än är fullt utarbetade. Ett medskick var att LSU, Ideell Arena och Folkbildningsrådet tillsammans med liknande aktörer har starka nätverk till civilsamhället och förmedlade att LSU hoppas att i framtiden kunna fortsätta bidra i förberedandet för framtida krissituationer.

Den andra rundan utgick från frågan *Vad behövs för att skapa hållbara strukturer för samverkan i framtida krissituationer?*

Vi Unga konstaterade att man måste börja i samverkansändan och identifiera civilsamhället och ungdomsrörelsen som en faktisk samverkanspart i krishantering. Organisationerna måste vara kanalen mellan målgrupp och det offentliga i de diverse olika kriser som vi kan stå inför.

För att kunna skapa strukturen så behövs en typ av nätverk för att hålla någon form av dialog mellan kriserna, med aktörer som MSB och NOD samt organisationer, där de kan mötas. Det behöver inte ske löpande men under ordnade former.

Vi Unga förtydligade att när det gäller civilsamhällets eget ansvar i beredskapen måste det byggas upp en stabil bas och till det behövs kapital. Det har visat sig att etablerade organisationer kunnat vara proaktiva med att komma ut med resurser i förväg till sina

föreningar. Den möjligheten har inte alla organisationer när det gäller kapital, och har istället behövt förlita sig på att extra resurser kommer i efterhand.

Vidare konstaterade Vi Unga att den strukturella möjligheten för organisationerna att vara en kanal kräver riktade resurser. Organisationen förtydligade också att civilsamhällets bredd sträcker sig utanför exempelvis NOD och Folkbildningsrådet och att den svenska föreningsdemokratin bygger på det lokala.

Svenska alliansmissionens ungdom (SAU) menade att det saknas tillräckligt med kontaktvägar för att skapa rätt strukturer och att det krävs god samverkan redan innan krisen inträffar för att möta de akuta behov som uppstår. Där menade SAU att bristen på kunskap om civilsamhällets bredd har tydliggjorts under krisen. Civilsamhället är inte bara idrott utan mycket därtill.

Unga Drogförebyggare (UDF) lyfte också ett behov av att föra en kommunikation inom civilsamhället om vilka behov som finns gentemot myndigheterna. Därefter kommunikation med myndigheterna. Detta gäller både före inträffandet av, och under krisen. Organisationen instämde också i tidigare konstateranden om en önskad tydlighet från myndigheterna. Exempelvis lyder olika typer av restriktioner för olika sorters verksamheter, där organisationerna behöver definiera sitt arbete. Där kan det också behövas stöd i att definiera olika verksamheter.

Junis menade att det finns många strukturer för kommunikation och att det är synd om de inte används. Exempelvis är LSU en kanal för att komma i kontakt med många barn- och ungdomsorganisationer.

Det konstaterades även en frustration över att det uppfattas som att det endast är idrotten inom civilsamhället som uppmärksammas. Här förtydligade organisationen att olika typer av insatser kan göra stor skillnad. Exempelvis har den minskade arbetsgivaravgiften möjliggjort för anställda att ersätta de ideella som inte kan delta på grund av riskgruppsstillhörighet. En annan insats som gjort skillnad för målgruppen rör riktade pengar för organisationer som arbetar med personer som lever i utsatthet. Där finns dock en uppfattning om att många fler ungdomsorganisationer gör sådana insatser utan att riktigt vara medvetna om det.

Junis menade också att det går att använda civilsamhället som bärare och trygghet för viktiga budskap. Det finns exempelvis vetskap om att barn blir mer utsatta när de är instängda med stressade vuxna, där organisationen då kan skicka ut några extra

medlemstidningar till målgruppen med pyssel och tydlig information om vad barnet kan göra om denne är rädd för att stanna hemma. Därmed kan organisationerna fungera som en trygg avsändare vilket kan möjliggöras genom riktade medel för just detta. Där hade civilsamhället också varit hjälpta av att tidigt få information från myndigheter om hur att prata med ett barn om en pandemi.

KFUM förtydligade att oavsett om myndigheterna av olika skäl väljer att definiera eller segmentera är det viktigt att utgå från hur civilsamhället är uppbyggt och organiserat, att det är från gräsrotsnivå och det gäller att förstå hur det ter sig och ser ut. KFUM påpekade också att när det gäller de uttalat utsatta grupperna så nås delar av dessa även genom verksamhet som inte explicit vänder sig till den gruppen.

KFUM ställde sig också bakom behovet av tydligare information. Den informella informationen, som inte alltid var det som var nedskrivet men som beskrevs, var många gånger det som gav mest tydlighet. Ett tydligare mandat gör det enklare för civilsamhället att navigera sig men underlättar också för det offentliga att använda civilsamhällets som en resurs.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap förtydligade att användandet av olika grupper snarare handlar om att kunna målgruppsanpassa informationen för att tillgängliggöra budskapet för den som är målgrupp för det.

Angående strukturer för samverkan inför en eventuell kommande kris har initiativ tagits från myndigheten att påbörja en samverkan med civilsamhället, där inbjudan nådde ett 40-tal organisationer. Myndigheten har dock en förståelse för att det finns en större bredd än så men att det finns en vilja från myndighetens håll att upprätthålla den dialogen. Denna del av mötet avslutades med en uppmaning från NOD att strukturen arbetar med just samverkan mellan Regeringskansliet, myndigheter och civilsamhället, varför aktörerna på plats kan vända sig till NOD för att utröna eventuella samverkansmöjligheter.

Avslut

Rosaline Marbinah, LSU, tackade deltagarna för deras medverkan och Mattis Ekestaf, NOD, avslutade och informerade om dokumentation och utvärdering.

Underlaget är framtaget av NOD:s kansli på
uppdrag av LSU.

För frågor om underlaget, kontakta
info@nodsverige.se

LSU

N-O-D

